

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201242
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5612201242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a sudkýň JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. Q. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. Z., Z. XX, proti odporkyni: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. W., E. XXX/X, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Ing. X. H., nar. X.X.XXXX, bytom Y. W., E. XXX/X, o zrušení vyživovacej povinnosti, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4P/20/2012-71 zo dňa 4.4.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4P/20/2012-71 zo dňa 4.4.2012 zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/160/2010-61 zo dňa 24.11.2010 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/160/2010-85 zo dňa 21.7.2011 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/263/2011-101 zo dňa 12.10.2011, a to s účinnosťou od 1.1.2012. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni z dôvodu nadobudnutia schopnosti odporkyne samostatne sa živiť. Túto skutočnosť mu oznámila relevantným spôsobom odporkyňa, keď mu dňa 5.2.2012 doručila čestné vyhlásenie, že od 1.1.2012 je v trvalom pracovnom pomere. Prvostupňový súd právne rozsudok odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1, 2 a § 78 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Uviedol, že vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu trvá do toho času, pokiaľ dieťa nie je schopné samo sa živiť. Schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť znamená schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje životné náklady. Odporkyňa získala schopnosť sama sa živiť tým, že od 1.1.2012 sa zamestnala na základe riadnej pracovnej zmluvy a dojednanú základnú mesačnú mzdu má vo výške 550 eur brutto na dobu určitú do 31.12.2012. Uvedené znamenalo, že už nie je výživou odkázaná na svojho otca, t. j. navrhovateľa. Preto súd návrhu vyhovel a zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni k 1.1.2012, kedy mal za preukázanú zmenu pomerov, t. j. nadobudnutie schopnosti navrhovateľky samej sa živiť. Vo zvyšnej časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal vrátenia navrhovateľom vyplateného výživného, žalobu ako predčasne podanú zamietol. Uviedol, že navrhovateľ sa môže samostatným návrhom domáhať vrátenia už ním vyplateného výživného po tom, čo právoplatne bude zrušená jeho vyživovacia povinnosť voči odporkyni. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedla, že chce súdu navrhnúť, aby rozhodol tak, že vyživovacia povinnosť bude zrušená až ku dňu ukončenia denného štúdia na vysokej škole. Uviedla, že jej situácia je natoľko neštandardná, preto by súd pri rozhodnutí mal prihliadnuť na to, že je stále internou študentkou a v tej súvislosti má aj isté finančné výdavky, keďže býva v meste, kde študuje, nemôže si hľadať prácu v inom meste, lebo by to bolo nezlučiteľné so štúdiom, pretože by mala náklady na bývanie a cestovanie a ďalej by mal súd prihliadnuť k tomu, že ak jej pracovný pomer, do ktorého išla dobrovoľne, z nejakých príčin skončí, bude stále dennou študentkou s právnym nárokom na finančnú podporu rodičov. Zároveň objasnila, prečo nastúpila do práce. Uviedla, že po dokončení zimného semestra v pred termínoch v decembri 2011 jej zostalo na letný semester iba pár predmetov, diplomovka a štátnice, popritom mala teda dostatok času privyrobiť si, ale vhodnú brigádu si nevedela nájsť. Ďalším dôvodom boli obavy, že po dokončení školy a bez praxe by skončila na dlhú dobu medzi kvantami nezamestnaných čerstvých absolventov. Reálne hrozilo, že príde o brigádu, ktorú mala od augusta do decembra 2011. Vytýka okresnému súdu, že opomenul zohľadniť niektoré výdavky, ktoré by si mala pokryť zo svojho príjmu. Z čistého príjmu od svojho zamestnávateľa si vykryva len výdavky spojené s bývaním, stravou, dopravou do zamestnania a osobnou spotrebou, t. j. ošatenie, hygiena. Ako zamestnaná v bankovej inštitúcii si musela komplet nakúpiť nové ošatenie, nebolo možné chodiť do práce v tom, v čom chodila do školy. Na výdavky spojené so štúdiom jej v plnom rozsahu doteraz platila jej matka Ing. X. H.. Jednalo sa o výdavky spojené s vypracovaním seminárnych prác, diplomových prác, kopírovanie, viazanie, promócie (šaty, obuv,...). Ďalšími výdavkami, ktoré jej vznikajú, sú výdavky spojené so štúdiom cudzích jazykov, voľno-časovými záujmami, športovým a kultúrnym vyžitím. Preto sa pýta, prečo by nemohol prispievať aj otec, pretože má predsa dvoch rodičov. Počas celej doby od rozvodu bola celá ťarcha výdavkov len na mame. Otcove výživné nikdy nepostačovalo na všetky potreby detí. Jeho tvrdenie, že na to nemá, je klamstvo, rovnako, ako tvrdenie, že to, čo ona požaduje, je nadštandardné. Na prvom pojednávaní bola sudkyňou dokonca vyzvaná k tomu, aby preukázala aj výdavky spojené s voľným časom. Poukazuje na to, že navrhovateľ má výsluhový dôchodok, okrem toho podniká, no stále zabúda, že má aj dcéru a syna. Matka stratila dobré zamestnanie, následkom čoho bola evidovaná na úrade práce, teraz pracuje za minimálnu mzdu a jej príjem do domácnosti by sa tak podstatne znížil. Ďalšou skutočnosťou je fakt, že sa stará aj o nezamestnaného brata R. H., ktorý je evidovaný na Úrade práce v Liptovskom Mikuláši. Jej jedinou starosťou je pomáhať svojim dospelým deťom tak, ako vládze. Týmto návrhom jej chce pomôcť a trvá na tom, aby otec platil výživné až do ukončenia jej vzdelania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2, 4 O.s.p. a v spojení s ustanovením § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v rámci odvolacieho konania, konštatuje, že súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ktoré vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. a dospel ku skutkovým a právnym záverom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Preto odvolací súd s poukazom na citované zákonné ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia považuje aj odvolací súd za

potrebné uviesť, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že odporkyňa je schopná samostatne sa živiť, to znamená z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje životné náklady už od 1.1.2012, keď sa zamestnala na základe riadnej pracovnej zmluvy. Nemohol preto odvolací súd prisvedčiť odvolateľke, ktorá žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť s tým, že navrhovala, aby otec platil výživné až do ukončenia jej vzdelania, pretože tento jej návrh nie je v súlade so zákonnou úpravou. Odvolací súd chápe jej návrh, že chce pomôcť svojej matke, ktorá sa snaží nielen jej, ale aj bratovi, ktorí sú obidvaja plnoletí, pomáhať, no uvedené nemôže ísť na úkor zákonnej vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie, neostávalo mu iné, ako rozsudok potvrdiť.

V odvolacom konaní odporkyňa nebola úspešná, preto jej podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný bol navrhovateľ, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd rozhodol tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie ni e je prípustné.